

minariets Forstander og alle de øvrige Lærere. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, men hvis det er Tilfældet, kunde det dog være, at det forholdt sig lidt anderledes, end det ærede Medlem siger, men det skal jeg ikke komme ind paa.

Det ærede kongevalgte Medlem omtalte flere Gange, at han under de nuværende Forhold ikke vilde stemme for disse Ændringsforslag. Jeg ved ikke rigtig, hvad han mener med disse „nuværende Forhold“. Er det Systemskiftet, der gør, at han ikke vil gøre nogen Forandring i nogen Sag, som kommer fra Folketinget, eller hvad er det? Jeg ved det ikke, men ellers ser jeg ikke nogen Grund til, at de nuværende Forhold i det hele taget foranledige til at fravige Anskuelse, som man anser for rigtige. — Om de to Anmærkninger, vi have foreslaaet at udstemme, sagde det ærede Medlem nærmere, at de ville jo ikke faa Virkning ud over det Finansaar, en saadan Finanslov gælder for. Nej, det er rigtigt; en Finanslov er netop en Lov for Finansaaret, men det er netop ogsaa en Hovedgrund til, at man ikke paa Finansloven skal optage Bestemmelser, som efter deres Natur og Beskaffenhed maa antages at skulle gælde for en længere Tid. Der er jo meget stor Forskel paa, at man paa en Finanslov bevilger en enkelt, bestemt Person et Tillæg, at man siger om den og den bestemte Person, at han skal have et Lønningstillæg eller paa anden Maade en Fordel, og saa, at man optager almindelige Bestemmelser, som gælde for alle Personer, der høre til en vis Klasse, baade nu og i Fremtiden, og det er det, man vil gøre ved disse Forslag her.

Den ærede Finansminister udtalte her, at han ikke vilde gaa nærmere ind paa de almindelige politiske Betragtninger, jeg havde anført, som for Resten vare meget korte og i alt Fald ikke vare længere end dem, han selv fremsatte, og han sagde derom, hvad der glædede mig at høre, at efter hans Opfattelse — hvis jeg ikke forstod ham fejl — kunne de Forslag, der ere stillede fra Flertallets Side, ikke give Anledning til nogen Konflikt, men at han i øvrigt ikke vidste, hvorledes Folketinget vilde stille sig. Det forstaaer jeg fuldkomment vel. Det er jo ogsaa min Mening, at de ikke kunne give Anledning til nogen Konflikt, saa der ere vi ganske enige. Jeg kan umulig tænke mig, at den Situation skulde indtræde, at Folketinget, som rent ud sagt hævder for sig Nej-Retten, skulde

kunne tænke paa at ville forbyde Landstinget at have aldeles den samme Ret.

Den ærede Justitsminister syntes ikke, at det vilde være rigtigt at standse Finansloven paa dens Vej ved saadanne Forslag og særlig et Forslag som det, vi have stillet paa hans Budget. Nej, det er jo netop det modsatte, vi gøre, vi standse den ikke, vi give den netop Ben at gaa paa, vi ekspedere den tilbage til Folketinget derved, saa det er ikke just at standse den paa dens Vej. Men i øvrigt vil jeg sige, at naar den ærede Justitsminister udtalte, at Administrationen ikke behøver at søge Hjemmel her for de Regler, for den Fremgangsmaade, den vil benytte ved Navnebevillinger, saa er jeg ganske enig med ham. Det blande vi os ikke i, det kunde aldrig falde os ind at blande os i Administrationens Forhold. Dem maa den ærede Justitsminister ordne, ganske som han finder rigtigt, det kunde ikke falde os ind at tænke paa at blande os deri. Men foruden selve den Realitet, jeg har holdt paa, nemlig at den Nedsættelse af Gebyrerne, som man foreslaar ikke bør bevilges paa Finansloven, og at Gebyrerne ikke bør tillægges Embedsmændene, har jeg allerede bemærket, at der i den Anmærkning, som Justitsministeren har faaet ind, ligger skjult, at der vil kunne benyttes en Fremgangsmaade, Landstinget ikke billiger; denne Fremgangsmaade vil af sig selv formelt kunne lade sig benytte, men vil realiter være ganske uden Betydning, hvis ikke Gebyrnedsettelsen kommer. Det er det, som er Pointen i denne Sag, at hvis Folk skulle blive ved med at betale 33 Kr. — hvor meget det nu er — kan det være dem ganske ligegyldigt, om de skulle gaa til Justitsministeren med det eller til Underøvrigheden. Men Sagen er netop den, at naar de kunne faa Gebyret sat ned, ville de muligvis i stor Mængde kunne komme enten til det ene eller det andet Sted. Der ligger altsaa efter vor Mening en Realitet i Forslaget, og det af den Beskaffenhed, at vi ikke kunne billige den. Det høje Ting er ikke nærmere sat ind i, hvad det egentlig er, der ligger deri. Det er det, at Ministeriet har ladet udarbejde en Navnebog, vistnok et overordentlig fortræffeligt og paaskønnelsesværdigt Arbejde, som indeholder en uhyre Mængde udmærkede og meget fortræffelige Navne, og Meningen er altsaa den, at ud af denne Navnebog maa enhver tage for 4 Kroner, hvilket Navn han vil. Det kan jeg i og for sig ogsaa meget vel billige, at man kan